

Орган ректорату і профспілкового комітету Дніпропетровського державного технічного університету залізничного транспорту

Вклад железнодорожников в великую Победу

Одной из важнейших составляющих разгрома фашизма был железнодорожный транспорт, его люди. Они выполнили гигантский объем перевозочной работы, делом подтвердили функции "кровеносной системы" по животворному взаимодействию фронта и тыла, соединению их в единый мощный организм, сломавший чудовищную военную силу и спасший цивилизацию на Земле.

Сегодня, когда катится волна 54-летия нашей Победы по областям, городам и селам Украины, Российской Федерации, другим бывшим республикам СССР, по странам Восточной и Западной Европы, весьма важно вспомнить о титаническом ратном труде военных лет тех, кто, по словам Г. Жукова, представлял воюющего солдата в форме железнодорожника, отдать дань народного уважения живущим и тем, кто отошел в мир иной. Они, как истинные патриоты своего Отечества, вместе с непосредственно воевавшими и тружениками тыла сделали то, что не смогли спрогнозировать политические и военные стратеги фашизма.

И хотя в годы временной оккупации было разрушено свыше 40 процентов протяженности сети стальных магистралей, железнодорожники в невероятных тяжелых условиях успешно справились с главной задачей - перевозками военного времени.

Прежде всего, Народным комиссариатом путей сообщения в короткий срок была перестроена работа применительно к военным условиям.

Далее, это перевозки по эвакуации более 18 миллионов человек и 2593 предприятий вглубь страны.

Это - обеспечение военных стратегических операций войсками и военными грузами, на которые потребовалось около 20 миллионов вагонов.

Это - огромная напряженная работа в тылу по удовлетворению потребностей народного хозяйства в перевозках грузов, составлявших свыше 2/3 всех перевозок тех военных лет.

Это - крупномасштабные объемы перевозок из Европы на Дальний Восток по обеспечению победы над Японией.

Это - восстановительная работа в военных условиях на территории нашей страны (транспорт был нанесен огромный ущерб - разрушено 65 тыс. километров пути, 13 тыс. мостов, 4100 станций, уничтожено 16 тыс. паровозов, более 400 тыс. вагонов); одновременно велись восстановительно-строительные работы на территории других государств, оказавшихся в сфере военных действий.

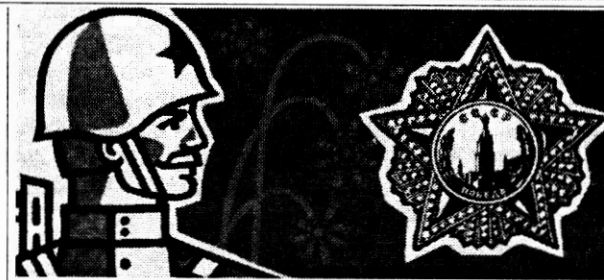
Уже в начале 50-х годов восстановление было завершено. Транспорт, как и все народное хозяйство, вступил в новый этап развития.

Вклад железнодорожников в Победу - неотъемлемая важнейшая часть подвига нашей армии и народа. Он признан множеством форм исторической памяти народа.

В летописи военного времени есть яркие странички, посвященные студентам, преподавателям и сотрудникам ДИИТа. Отмечая 54-ю годовщину Победы, мы с волнением и гордостью вспоминаем тех, кто защищал Днепропетровск в начале войны, воевал в других местах, кто готовил специалистов для фронта и тыла в стенах эвакуированного института.

Здоровья, благополучия и активного долголетия всем вам, фронтовики и тыловики - ветераны Великой Отечественной, честно выполнившим свой долг перед Родиной и потомками.

В. Глазырин - бывший воспитанник полка

В день Победы

Победным майским днем
Уже не молодые ветераны,
В смертельный бой ходившие под огнем,
С собою под руки ведут
Ту женщину, что бинтовала раны,
И с санитарной сумкой на плечах
Геройски по окопам пробиралась.
Победным майским днем
Встречаются опять однополчане,
Колонной стройной не идут,
Но к обелискам все подходят,
Цветы к подножиям кладут.
Там низко головы склоняют,
И с болью в сердце вспоминают
Всех тех, кто головы сложил
На поле брани и сражений
За счастье мира на Земле
Всех будущих поколений.
Ту память, которой не будет забвенья,
И славу, которой не будет конца,
Ветераны войны несут поколениям.

*В.Г. Сидоров - доцент,
председатель Совета ветеранов*

Відбулась науково-методична конференція

29 квітня відбулась науково-методична конференція ДІІТу. На конференції розглянуто "Систему автоматизованого модульного та семестрового контролю, оцінювання знань та визначення рейтингу студентів". Окремі положення доповіді доц. Губенко Є.М. по цій системі ми друкуємо для обговорення співробітниками ДІІТу.

Незабаром почнуть діяти Держстандарти освіти, в яких програми навчальних дисциплін складені з окремих модулів. Це, можливо, активізує втілення в

У процесі складання Положення двічі обговорювалося на засіданнях Науково-методичної ради. Були поради, пропозиції, заперечення. Те, що не суперечило нормативним документам і було доцільним, ураховано.

На першому засіданні було вирішено впроваджувати загальну модульно-рейтингову систему, як більш сучасну і, головне, поєднати її з діючою в університеті інформаційною системою АСК-ДІІТ-Студент. Завдяки чому контрольна система стає також автоматизованою, що значно полегшує кафедрам реєстрацію та обробку результатів модульного контролю. Кафедри виконують контроль, а обчислювальний центр - обробку результатів контролю на підставі поданих кафедрами модульних інформаційних карт, звичайних відривних талонів, в яких фіксуються також і результати модульного контролю. Усунена, хоча і не зовсім, одна із головних вад виконання модульного контролю: досить велика рутинна праця викладачів при обробці результатів контролю.

Інформаційна система АСК-ДІІТ не відмінюється, в її функціонуванні змін не передбачається, крім зміни форм деяких відомостей (предметна відомість модульних та семестрового контролів замість екзаменаційної, атестаційні карти замість відривних частин екзаменаційних відомостей та "бігунків"). Очікується навіть деяка економія паперу.

Наслідком другого обговорення на засіданні Науково-методичної ради проекту Положення стало ухвалення концепції Положення і рішення одержати ще й рекомендації методичної конференції викладачів університету щодо його застосування в навчальний процес.

Концепція модульного і семестрового контролю, що впроваджується в навчальний процес ДІІТу

Семестровий контроль на підставі модульного, з визначенням рейтингу студента, з використанням системи АСК-ДІІТ-Студент для автоматизованого обчислення результатів контролю та інформації. Студенти з відповідної навчальної дисципліни протягом семестру складають за рішенням кафедри два або, бажано, три модульні контролі в терміни згідно з календарними планами дисципліни. Знання студентів оцінюються у стобальній шкалі (умовний рейтинг кожної навчальної дисципліни 100 балів). Модульний контроль проводиться з дисциплін, для яких навчальним планом передбачені екзаменати або диференційовані заліки (це треба передбачити у нових

навчальних планах відповідно до Держстандартів). Обов'язковою частиною модульного контролю є виконання контрольного завдання, бажано в письмовій формі або у вигляді тестування. За організацію модульного контролю та об'єктивність оцінювання знань студентів відповідає лектор потоку. Студенти, які за результатами модульних контролів здобули не менше від установлені мінімальної кількості балів (50%), атестуються за їх згодою з цих дисциплін із виставленням державної семестрової оцінки. Інші студенти зобов'язані скласти семестрові екзаменати.

Система обов'язкова для студентів першого року навчання всіх напрямків базової підготовки. Вона може бути застосована на інших курсах, що встановлюється наказом ректора за поданням факультетів

Все це, а також порядок оформлення і проходження документації, з необхідною деталізацією, викладено у відповідних розділах Положення. Це:

1. Концепція системи. Терміни та поняття.
2. Загальні положення про організацію і проведення модульних та семестрового контролів.
3. Організація та проведення модульного контролю.
4. Організація та проведення семестрового контролю.
5. Правила документального оформлення результатів підсумкового контролю.
6. Застосування рейтингових оцінок і рейтингу студента.
7. Особливі умови.

Додатки (форми документів контролю, що пропонуються):

- А. Предметна відомість модульних та семестрового контролів академічної групи.
- Б. Виписка з календарного плану - учбово-методичної картки навчальної дисципліни.
- В. Модульна інформаційна карта студента (відривний талон семестрової залікової книжки).
- Г. Атестаційна інформаційна карта студента (замінює собою відривну частину екзаменаційної відомості і в необхідних випадках допуск до екзамену та "бігунок" при другому складанні студентом семестрового контролю).

Детально ознайомитися з положенням і отримати усі необхідні консультації щодо застосування цього Положення в навчальному процесі можна в Метод-кабінеті (кімн. 253).

ЛЕГЕНДИ ДІТУ

Фото ДІТу 1942-1943 рр.

В 1945 році радянські війська завершували разгром фашистської армії. В місті Нейзельці, що на річці Одер, офіцери армійської розвідки розташувались в одному з будинків. Був серед них і Недобачий Георгій Григорович. Почали наводити порядок в одній з кімнат, прибирати розкидані по долівці сміття, папери, газети, розірвані фотографії, поштові листівки, бите скло. Недобачий Г.Г. зібрав все до купи, щоб винести на смітник. Раптом застиг. Щось серед цього сміття було таким знайомим, рідним. Він почав ретельно перебирати всі фотографії. Ось фотографії на тлі вулиць Варшави, Львова, Кракова, Харкова. Мабуть їхній хазяїн був завзятим фотографом. А ось і фото ДІТу. У молодого офіцера навіть на очі сльози навернулись. ДІТ він знав добре.

До війни робітничий факультет ДІТу славився тим, що після нього можна сміливо йти вчитись до будь-якого вузу. От і Недобачий Жора після навчання на діїтвському підготовчому факультеті вступив до хіміко-технологічного інституту. Дуже полюбляв юнак хімію. Але ДІТ вважав своїм рідним першим вузом.

Уважно роздивлявся Г.Г. Недобачий фотографії ДІТу. Ось фото зроблено з даху актового залу (розташовувався на тому місці, де зараз стадіон). Підпис на звороті: "Річка Дніпро". За будиночками Мандриківки дійсно бачимо порівняно вузький Дніпро, оскільки Дніпрогес було зірвано, і Комсомольський острів протягнувся майже до сучасного Придніпровська. Ось на фотографії

гуртожиток №2, хлібопекарня, їдальня. Все повір'я

зайняте військовими машинами. А на фотографії навчального корпусу підпис свідчить, що в ньому знаходилось управління залізницями України.

Цю історію про зустріч у Німеччині з ДІТом розповів мені доцент Дніпропетровського хіміко-технологічного інституту Георгій Георгієвич Недобачий у лютому 1981 року.

Зав. кафедрою українознавства
доцент А.І. Куліш

Добра люди не забувають

Років із двадцять тому до мене в гості приїжджав батько. Йому тоді було вже за сімдесят, та у Дніпропетровську до цього він ще не бував. Отож я вирішив познайомити його з містом.

- Що б ти, батьку, насамперед хотів побачити?

- Дніпро, звичайно, - не задумуючись, відповів він. - Бо бути в Римі і не бачити Папу Римського...

Набережна Дніпра. Поливна машина, пускаючи довгий струмінь водяного пилу вздовж зеленого трав'яного газону, обдає нас приємною прохолодою.

- На скільки ж вона тягнеться, оця ваша набережна? - запитує батько.

Я відповідаю.

- Ов-ва! Копійки все... - хитає головою батько.

Про що він думає - про велич людської праці, що спорудила цю набережну? Про багатство рідної землі, що дарувала на її оздоблення масивні брили граніту? Чи про те, які б можна було побудувати ферми в колгоспі за оті самі "копійки"?

В променах літнього сонця замріялась річка. На самій середині її маленький катер проштовхує під мостом довжелезну баржу з піском, а по розбудженій ними поверхні річки до берега поспішають, доганяють одна одну хвилі і, розпластавши крила, із розгону вискакують на сірі кам'яні східини. Та раптом, наче когось злякавшись, відскакують назад.

- Ось який ти, Дніпро, - захоплено говорить батько.

Його примружені під кошлатими бровами очі пильно вдивляються в широчінь Дніпра, наче щось хочуть роздивитись на протилежному березі.

- А що ото справа темніє?

- Комсомольський острів, - відповідаю я. - Там пам'ятник Шевченку, його здалеку видно.

- Тож ходімо до нього, - захвилювався батько.

Я знаю чого він хвилюється: скільки себе пам'ятаю, шевченківський "Кобзар" не покидав батьківського столу.

- Так, як Тарас сказав, ніхто не скаже, - часто говорив батько. - "І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь", - для підтвердження своєї думки приводив він Шевченкові слова. - Коли сказав, а наче тільки вчора чи сьогодні!

Звеличений до багатометрової висоти своїм талантом та любов'ю народу, дивиться з цієї висоти на Дніпро, на місто Тарас. Задерши голову, вдивляється в його риси мій сивоголовий батько.

- "... не забудьте спом'янути незлим тихим словом", - промовляє він слова великого Кобзаря. - Не забули, Тарасе. Бо ж добра люди не забувають.

Парком, який вдячні люди назвали шевченківським ім'ям, піднімаємося до Жовтневої площі. Рівні ряди могил воїнів, які захищали від ворогів твої береги, Тарасе. Вечірнє сонце прагне влити цілощучу кров у холодний мармур на могилах, та, не спроможне зробити це, ховається за обрієм. І тільки та частина неба, де воно щойно сховалось, продовжує полум'яніти, наче нагадує: життя йде, життя продовжується.

Підходить батько до крайньої могили, схиляється над нею. Тихо читає:

- Майор Корнійчук... дев'ятнадцятого року... загинув у сорок третьому, - сумно хитає головою.

Ступає крок до наступної могили.

- Гвардії сержант Дмитренко... тринадцятого року... загинув у сорок третьому, - знову сумно хитає головою і тихо промовляє:

- Які молоді хлопці... Наступна могила. І знову тихий батьків голос:

- Гвардії майор Морозов... п'ятнадцятого року... загинув у сорок третьому.

А ось поряд дві могили притулились одна до одної. Може, брати? Хто ж в них лежить? І батько читає:

- Капітан Прудніков... одинадцятого року... загинув у сорок третьому. Капітан Криворудський... тринадцятого року... Загинув у сорок третьому, - і знов хитає головою. - Які молоді хлопці...

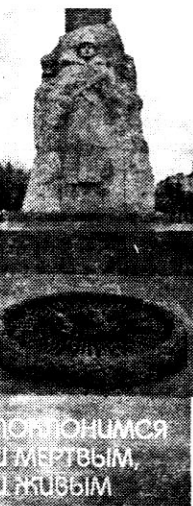
Молоді хлопці... Не брати - побратими, бойові побратими. І хіба це важливо, коли вони стали побратимами - до смерті чи після смерті? Спільна доля побратала їх; вони розділили її, долю, по-братськи. Ось чому, мабуть, люди називають місце їхнього вічного спочинку братньою могилою. Скільки їх, молодих хлопців-побратимів, тут під сірими плитами... А скільки таких братніх могил височіє по нашій країні... А скільки їх за межами країни...

А батько не минає жодної з них, схиляється над кожною - читає, читає, читає... Збоку здається, що він когось розшукує. А може, так воно і є: може він шукає серед них друзів, односельчан або ж родичів - тих, що не вернулись додому.

З того дня минули довгі роки, десятки років.

Щодня, проїжджаючи через Жовтневу площу на роботу або ж із роботи, скрізь вікно трамвая бачу, як люди - діти, юнаки та дівчата, молоді та літні - відвідують могили загиблих воїнів, несуть їм живі квіти. В їхню пам'ять і день, і ніч палахкотить вічний вогонь. Молоді люди, вступаючи в сімейне життя, часто дають біля цього вогню клятву на вірність. Чому саме тут? Та тому, що ті молоді хлопці, що почивають тут вічним сном, є для всіх зразком вірності: вони дали клятву на вірність, на вірність Батьківщині, і скріпили цю клятву ціною свого життя. А ще, мабуть, тому, що розуміють, що радіють життю, кохають, сміються за рахунок тих молодих хлопців і... завдяки їм.

Не заростає народна стежка до могил воїнів, що полягли в боях за береги Дніпра. Не заростає. Бо ж добра люди не забувають.

ПОСТУПИМСЯ
І МЕРТВЫМ,
І ЖИВЫМ

Володимир Козак

Наші "Олімпійці"

У термін з 12 по 14 квітня у Кременчуцькому державному політехнічному інституті проводилась Всеукраїнська студентська олімпіада з розділу "Електромеханіка".

Зі спеціальності "Електротехнічні системи автоматизації та електропривод" на олімпіаду були направлені студенти 254 гр. Здохленко А.В., Літвінов Т.В., які серед двадцяти учасників зайняли відповідно 4-е та 6-е місця. Такі відносно високі місця, зайняті нашими студентами серед представників вузів, які готують спеціалістів по вказаній спеціальності понад 30 років, підтверджують високу якість підготовки спеціалістів у ДІТі.

Зав. кафедрою АЕП Л.В. Дубинець

Поведені ітоги фестивалю

"Студенческая весна-99"

Кажды из нас знает как важно в жизни найти себя, проявить свои творческие способности, доказать себе и другим, что ты силен не только в технических науках.

То, что ДИИТ полон разнообразных талантов, показал фестиваль "Студенческая весна-99". Отличились многие, одни - на сцене, другие - в зале. Надеемся, что последние в следующем году все-таки наберутся смелости и решимости, чтобы показать свое остроумие на сцене.

"Студенческая весна-99" - это открытый межвузовский фестиваль, который проводится комитетом по делам семьи и молодежи Жовтневого райисполкома в рамках программы председателя Жовтневого районного совета С.А. Бычкова "Духовное возрождение".

В нашем университете фестиваль начался 14 апреля и завершился гала-концертом 29 апреля. В фестивале приняли участие лица ДИИТа и все факультеты, кроме "Мосты и тоннели".

Так как "Студенческая весна" это все-таки фестиваль, то, конечно же, определились и победители. I место в конкурсе заняла команда "Электрификация железных дорог", II место - команда КВН "Станционный смотритель" факультета "Организация строительства дорог и эксплуатация пути".

Огромное спасибо "Фонду поддержки ДИИТа" за выделенные призы победителям фестиваля.

Также были отмечены некоторые номинации. Самым шутящим был признан факультет ПГС, самый лучший дуэт (Моисеев и Шура) - факультет "С", самым оригинальным - факультет "УПП", самым танцевальным - факультет "ТК", самыми молодыми участниками - лицей ДИИТа, и лучшая постановка - факультет "Э".

Огромное спасибо всем участникам фестиваля, которые подарили нам настоящую студенческую весну.

Вернер Юлия - председатель комитета по делам семьи и молодежи ДИИТа

Засновник - ректорат і профспілковий комітет Дніпропетровського державного технічного університету залізничного транспорту, благодійна організація "Фонд підтримки ДІТу"

Адреса редакції: 320010, м. Дніпропетровськ, вул. Академіка Лазаряна, 2, к. 3401

Редколегія: Корженевич І.П. (голови.ред.), Полішко Т.В. (редактор), Куліш А.І., Єлов В.П.

Контактний телефон 77-61-848

E-mail: diit2000@a-teleport.com

Газета набрана і зверстана в редакції